

in vestes, margaritas, gemmas fuerat irrogaturus, hoc in thura, in odore, in
gentia impenditur. Longe ad eundem ritum Martialis alludit, eundem inde
Cicerium in hominem trahens, qui convivas suos affatum exterius, sed interioribus
non confuderat. Versus illius perlegendi sunt hi:

Unventum, falcem, borum dedisti
Convivis, heri; sed nihil didisti.
Res falsa est, bene olere & ducere:
Qui non coenat, & unoitur, Babulle,
Is vero mihi mortuus videtur.

Multa consulto hic praetero: quia mihi, non tam ut copiam & varietatem
rerum confectis, laborandum est, quam ut fatiuitatem effugiam. Quis enim
tantam ubertate ingenii, tanta dilendi copia praeditus reperiretur: ut
funebres ritus oratione sic persequi aut enumerare posset: ne quorundam
forte oblitus esse videretur. Dum autem hic amplius haereo, vestes
praetercunda sunt, quae peractis ritibus, quos dixi, mortuorum cadaveribus
induebantur. Hae morem hunc, ut plerique alios, Lucianus deridet, ad
rum alludens superstitionem: qui mortuos rigere in inferis, & frigore
arbitrabantur. Sed quum Graecorum haec fuerint somnia, alio haud
brevi respexisse Romanos, dico: quum vestibus involverent mortuos.
rem vero per totam Italiam amictum fuisse Togam, Juvenalis,
eorum haud infimus Poeta, nos docet: quum ille alicubi sic canit:

Pars magna Italia, si verum admittimus, in qua
Nemo togam sumit, nisi mortuus.

Toga illa pro conditione eorum, quibus sumus instituebatur, erat
Stoulo namq; inq; tacito, quod vocabant, funere vulgarem togam, & quae
alba erat, purpuratam fuisse, cuius facile conijcere licet. Pauperes tamen
atq; tenuioris sortis homines, Artemidoro monente, minime dati videbantur
in albis. Sed qui publice magistratum efferant, vel bello honorem
fuerant, vestibus induebantur honestissimis: quae ipsarum rerum
dices. Unde Polybius magistratibus expresse togam praetextam, Consulares
puream, Triumphatoribus aureo intextam tribuit. Si quis porro virtute sua
in coronam aliquam peperisset, eadem quoque mortuus honorari ac
ri solebat, idq; ex permissu legis XII. Tab. quae sic se habet: QUI
NAM. PARENS. IPSIUS. PECUNIAEVE. ETUS. VIRSUSIUSVE.
DISOR. IPSEIQUE. MORTUO. PARENIALIBUS. ETUS. QV
ENTUS. POSITOS. ESS. QVOMQUE. FORIS. EXFEROR.
POSISA. SE. GRAUED. ESTOD. Exerunt miris modis Leg. hae

... ingenia: quod
... leg. videtur
... quod eju
... videtur a
... eadem qu
... quibus intus
... ad flos in f
... & corollis par
... enim solum defu
... floribus ac cor
... virtutem in a
... florere, &
... adu
... quos summa
... volebant affectos
... hinc, Capitolino
... cadaverum
... delibuta t
... ad propinquos
... orati officii, p
... fuisse, hinc i
... vestitum, le
... vestibus ad ip
... lecto, & ita
... carnem versis i
... Conclamatio
... videlicet, ant
... orant, epita
... adu deliteje
... sole liquidus
... est mi
... hanc haud ob
... abuebantur aqua
... intus exclusus sol
... gisse patabatur,